

ALLEEN HET GESPROKEN WOORD GELDT

Geachte leden van de Provinciale Staten,

Schoon drinkwater lijkt misschien vanzelfsprekend. Kraan opendraaien en daar komt het al: water dat schoon is en veilig om te drinken. In Nederland hoefden we daar niet over na te denken. Het wás er gewoon.

Maar schoon drinkwater begint bij de bronnen waaruit het wordt gewonnen.

Iedereen snapt hoe belangrijk het is dat die bronnen vrij blijven van schadelijke stoffen. Schoon water is een eerste levensbehoefte. En precies daar staan we voor een steeds grotere opgave.

U bent thuis in deze materie; u weet dat de kwaliteit van Nederlandse grond- en oppervlaktewateren serieus en in toenemende mate onder druk staat.

Deze week nog was er opnieuw aandacht voor de kwaliteit van ons drinkwater, nadat bleek dat kraanwater in verschillende delen van Nederland te hoge concentraties PFAS bevat.

Dit onderstreept – voor zover dat nog nodig is – eens te meer hoe cruciaal het is onze drinkwaterbronnen beter te beschermen en nieuwe vervuiling zoveel mogelijk te voorkomen.

Dat is de reden dat we grondwaterbeschermingsgebieden hebben, waar we grondwater winnen voor onze drinkwatervoorziening. Die gebieden worden steeds belangrijker. Oók in Limburg, waar de waterinname door WML uit de Maas vaak (langdurig) moet worden gestaakt omdat de rivier simpelweg té vervuild is. Of omdat er nauwelijks nog water in staat.

Bij grondwaterbeschermingsgebieden zouden we extra zorgvuldig moeten zijn als sprake is van activiteiten die een risico vormen voor de kwaliteit van het grondwater.

Zodoende is het logisch en terecht dat de provincie de regels voor het gebruik van AVI-bodemassas en metaalslakken in grondwaterbeschermingsgebieden aanpast.

In de nieuwe omgevingsverordening worden aanvullende eisen gesteld: er mag geen reëel alternatief voor zijn en er moeten maatregelen worden genomen om het uitloggen van schadelijke stoffen naar de bodem en het grondwater volledig te voorkomen. Ten opzichte van de huidige regels is dat een duidelijke verscherping.

Tegelijkertijd wordt met artikel 17.6 een uitzondering gemaakt voor aanvragen die al zijn ingediend. Dit raakt rechtstreeks aan het gebruik van Beaumix onder de A2 in grondwaterbeschermingsgebied. De vergunningsaanvraag hiervoor is inmiddels ingediend. Door de overgangsregeling in artikel 17.6 zou deze aanvraag beoordeeld worden op basis van de oude regels. Dat maakt dit artikel dus zeer relevant voor de vergunningsaanvraag van Boskalis.

En juist hier vinden we een uitzondering moeilijk te verdedigen.

De provincie heeft goede en urgente redenen om te kiezen voor aanscherping van de regels bij gebruik van AVI-bodemassas om het grondwater te beschermen. Waarom zou die keuze onmiddellijk terzijde geschoven worden ten gunste van Boskalis?

Bij de Verbreding A2, één van de grootste (en niet te vergeten omstreden) infrastructurele projecten in Limburg, is het gebruik van Beaumix al jaren onderwerp van discussie. Ik hoef u niet te herinneren aan

het fiasco in Katwijk, waar peperdure maatregelen nodig waren toen bleek hoe ernstig de vervuiling was na inzet van AVI-bodemas van Boskalis.

Daarom vragen wij u in het belang van alle Limburgers met klem artikel 17.6 te schrappen.

En dan de vergunningsaanvraag, die voorligt bij Gedeputeerde Staten. Hierover is nog geen besluit genomen.

Wij doen een dringend beroep op GS: weiger de vergunning voor het gebruik van Beaumix in grondwaterbeschermingsgebied.

Als we ons grondwater - en daarmee ons drinkwater – écht willen beschermen moeten we regels niet alleen op papier aanscherpen. We moeten die regels toepassen op het moment dat het er op aankomt. Dat moment is nu. Hier, vandaag.

In grondwaterbeschermingsgebied kan maar één uitgangspunt gelden: nieuwe vervuiling van drinkwaterbronnen voorkomen en niet achteraf kijken of het misschien mogelijk is de verstrekkende gevolgen van vervuiling van die bronnen met kunst en vliegwerk en tegen torenhoge kosten te beperken.

Als afsluiting wil ik er op persoonlijke titel nog dit over kwijt.

De toevoeging van een uitzondering voor het gebruik van Beaumix in grondwaterbeschermingsgebied vond volgens de Provincie plaats vanuit het oogpunt van 'transparantie en behoorlijk bestuur'. Dat roept gemengde gevoelens op. Transparantie en behoorlijk bestuur jegens wie?

In gedachten zie ik de champagnekurken tegen het plafond knallen in de bestuurskamer van Boskalis: in Limburg een half miljoen ton slijten van een afvalproduct dat je aan de straatstenen niet kwijt kunt, wie doet 't ze na?

Wat Boskalis blij maakt kan beroerd uitpakken voor inwoners van Limburg.

Want mensen hebben schoon drinkwater nodig en een betrouwbare overheid, die de lange termijnbelangen van alle burgers laat prevaleren boven het korte termijnbelang van bedrijven met bedenkelijke mores. Mensen hebben een overheid nodig die algemeen maatschappelijk belang centraal stelt en het voorzorgsprincipe hanteert.

Denkt u dat Limburg bij Boskalis kan aankloppen wanneer blijkt dat ook hier het grond- en oppervlaktewater verder vervuild raakte door gebruik van Beaumix?

Ik niet. Het officieuze motto van een dergelijk bedrijf komt de facto neer op 'Take the money and run'. Laat het in deze provincie alstublieft niet zover komen.

Dank u wel voor uw aandacht.

Marye De Bruyne namens
StopA2Verbreiding